

Klimaatplan en INEK

Vraag 1a: Wat zijn volgens u de belangrijkste aandachtspunten bij de uitvoering van het klimaatbeleid?

Het Klimaatplan en het INEK bevatten zinloze en kostbare maatregelen om de nationale CO₂-uitstoot tot 2030 met 49% te verminderen. Toename van de CO₂-concentratie, een van de zgn. broeikasgassen heeft geen enkele invloed (0,0 %) op de opwarming van de atmosfeer. De theorie van het broeikasgaseffect, die de mondiale opwarming zou moeten verklaren, is gebaseerd op een theoretische constructie die in strijd is met fundamentele natuurkundewetten, te weten de hoofdwetten van de thermodynamica en de kwantummechanica. Hoewel deze theorie onderschreven zou zijn door 97 % van de betrokken wetenschappers kan na enige analyse geconcludeerd worden dat de vermeende invloed van broeikasgassen op het mondiale klimaat gebaseerd is op fictieve wetenschap. Verkeerde uitgangspunten, onbegrip m.b.t. thermodynamica en kwantumfysica leiden tot foutieve conclusies en doemscenario's zoals beschreven onder "1.1 Waarom klimaatbeleid?".

Te weten:

- Het is thermodynamisch onmogelijk dat de Aarde zichzelf middels "black-body radiation" en "back-radiation" opwarmt. De enige energiebron is de Zon.
Op basis van calorimetrie kan gemakkelijk worden ingezien dat op grond van de enorme warmtecapaciteitsverschillen tussen oceaan, land en atmosfeer (respectievelijk 93 %, 6 % en 1 %), de luchttemperatuur bij het aardoppervlak hoofdzakelijk door de temperatuur van het oceaan- en landoppervlak bepaald wordt en niet door die van de atmosfeer. Water dat in grote hoeveelheden op Aarde voorkomt heeft middels de watercyclus de grootste invloed op het dempen van de temperatuurschommelingen, bepaald door de voelbare warmte en latente warmte.
- De broeikasgastheorie van de atmosfeer is in direct conflict met de kwantummechanica op basis van de stralingswet van Planck die zegt dat alle materie boven het absolute nulpunt infrarode straling absorbeert en emitteert. Deze wet geldt ook voor de hoofdbestanddelen van de atmosfeer te weten stikstof (N₂), zuurstof (O₂) en argon (Ar). Dat de hoofdbestanddelen middels botsingen via de lage concentraties (<< 1 %) van warmere broeikasgassen opgewarmd zouden worden is onjuist.
- Aan de daglichtzijde wordt door zonnestraling alle bestanddelen van de atmosfeer opgewarmd bij een effectieve golflengte van ca. 2 μm (nabij-infrarood) totdat een lokale thermodynamische evenwichtstemperatuur (waarbij absorptie gelijk is aan emissie) bereikt is. Een en ander volledig *ONAFHANKELIJK* van de atmosferische samenstelling. De zgn. IR-actieve atmosferische gassen koolstofdioxide (CO₂), methaan (CH₄), distikstofdioxide (N₂O), dragen net zoals de Raman-actieve atmosferische gassen (N₂, O₂ en Ar) bij aan de totale warmtecapaciteit van (droge) lucht op basis van hun specifieke warmtecapaciteiten en hun concentraties (massafracties) in de atmosfeer. Broeikasgassen, waterdamp (H₂O), gedragen zich thermisch NIET anders dan de niet-broeikasgassen. De atmosfeer zelf is overigens zeer poreus voor warmtestraling. Immers luchtmoleculen nemen (bij 100 kPa) slechts 0,1 % van het gebruikte volume in beslag!
- Alleen variaties in de absorptiviteit van het aardoppervlak (deels door de mens veroorzaakt) of variaties m.b.t. de reflectiviteit (albedo) van het (lage) wolkendeck en variërende

aerosolconcentraties kunnen de hoeveelheid ontvangen en opgeslagen thermische energie beïnvloeden en daarmee de lange termijn gemiddelde mondiale temperatuur.

- Het voorgenomen klimaatbeleid wordt ook gemotiveerd door de vermeende “juridisch bindende” afspraken in het Parijse klimaatakkoord. Dat is een onjuiste bewering in hoofdstuk “1.2 De mondiale en Europese context”. Het Parijs-akkoord uit 2015 is geen keihard, bindend akkoord. Dat hadden wereldleiders op de eerdere conferentie in Kopenhagen geprobeerd en dat mislukte. Bij de Parijs-beloften mogen landen ieder voor zich zeggen hoe ze precies naar het doel streven, de mondiale temperatuurstijging van de aarde te beperken tot 1,5°C. Alleen voor landen die afgeleide doelen voor zichzelf in een wet hebben vastgelegd is het juridisch bindend. Zo zet de Nederlandse overheid met het nationale klimaatakkoord, intussen omgezet in een kaderwet, zichzelf voor het blok op basis van pseudowetenschap en jaagt ze de samenleving op onnodig hoge kosten.

Vraag 1b: Hoe kijkt u aan tegen de rollen van verschillende partijen in de transitie (burgers, bedrijven, overheid, kennisinstellingen, NGO's, etc.)?

Kennisinstellingen, universiteiten en hogescholen dienen zich te beraden hoe zij hun personeel kunnen laten bijscholen in de thermodynamica en kwantummechanica in relatie tot de fundamentele warmteleer. Zodat in de nabije toekomst overheden, bedrijven en burgers, niet onjuist geadviseerd worden m.b.t. mogelijke klimaatbeïnvloeding of te nemen milieumaatregelen.

De rol van NGO's in het nationale klimaat- en energieplan was en is een zeer bedenkelijke. Het afdwingen van draconische maatregelen via de rechter is ongehoord. Politieke afwegingen horen niet in de rechtszaal thuis. Daarvoor hebben we immers een parlementaire democratie ingericht. Daarnaast waren de NGO's selectief) vertegenwoordigd aan de “klimaattafels”; de voorzitters van de klimaattafels mochten nl. zelf de deelnemers kiezen. Dat was elitair en uiterst onhandig m.b.t. het ontwikkelen van draagvlak. Bovendien hoeven de deelnemers aan de klimaattafels de onderhandelingsresultaten niet zelf uit te dragen.

Vraag 2: Welke onderwerpen (en uitdagingen) verdienen volgens u bijzondere aandacht van het klimaatbeleid met het oog op de periode 2030-2050 en waarom?

Uit mijn reactie op vraag 1 blijkt dat alle inspanningen om de antropogene (man-made) CO₂-emissies te reduceren geen enkel effect (0,0 %) op het klimaat zullen hebben. Daarom is er geen dwingende reden om Nederland voor 2050 van het gas af te halen. Het enige korte termijn doel is de veiligheidsrisico's bij de gaswinning in Groningen op een aanvaardbaar niveau te brengen, nl. door het verlagen van de gasproductie naar maximaal 12 miljard m³/jaar. Sinds 2015 is nl. de import van aardgas groter dan het binnenlands verbruik. Dat betekent dat als we morgen met de gaswinning in Nederland en met de export van aardgas stoppen, we met z'n allen gewoon aardgas kunnen blijven verbruiken.

Klimaatbeleid kan alleen gericht zijn op het beïnvloeden van de absorptiviteit van Nederland, zoals bijvoorbeeld het aanpakken van de hitte-eilandeffecten in de sterk verstedelijkte gebieden. Daarnaast zou het klimaatbeleid omgebogen moeten worden naar inhoudelijk milieubeleid, zoals het voorkomen van (chemische) verontreiniging van land-, wateroppervlak en van de atmosfeer. Alle elementen die er niet van nature thuishoren moeten “geweerd” worden. CO₂ is een natuurlijk bestandsdeel (410 ppm) van de atmosfeer en is onderdeel van de koolstofcyclus. Het man-made

deel daarvan bedraagt slechts 18 ppm in tegenstelling tot wat mainstream klimatologen beweren (130 ppm).

Vraag 3a: Waar zou volgens u de samenwerking met andere lidstaten op gericht moeten zijn? Wat vraagt om samenwerking op Europees niveau en wat zou een plek moeten krijgen in samenwerking met (een kopgroep van) gelijkgestemde lidstaten?

Het valt op dat in Europa “milieumaatregelen” sterk uiteenlopen. Kennelijk is er geen inhoudelijk overleg en afstemming over de te nemen effectiefste maatregelen. Wat in Nederland als absolute voorwaarde voor het tegengaan van klimaatverandering wordt gepresenteerd, is in Duitsland een milieuvriendelijk alternatief voor steenkool (Kohleausstieg tegen 2040) of bruinkool tegen 2038. Daarnaast is in Duitsland een “Atomausstieg” in uitvoering terwijl in Frankrijk, Finland en het Verenigd Koninkrijk kerncentrales in aanbouw zijn, zij het tegen hoge tegenvallende kosten. Desondanks hanteert Frankrijk met ruim 70% kernenergie de laagste kWh-prijs van West-Europa, Duitsland daarentegen de hoogste. Zwitserland heeft een “Atomausstieg” aangekondigd tegen 2034. Na een referendum in 2017 veranderde dit en werd enkel van nieuwbouw afgezien, bestaande centrales blijven in bedrijf. Het Zweedse Parlement besloot in 1980 om de bouw van nieuwe kerncentrales te verbieden maar uiteindelijk sneuvelde in 2019 dit verbod op nieuwbouw, zodat de bestaande centrales vervangen kunnen worden. Polen leunt voor ca. 80 % op steen- en bruinkool als brandstof en zijn vooralsnog niet van plan om daar verandering in te brengen. M.a.w. afstemming is een must, want wat er nu in Europa aan maatregelen genomen wordt is aan de milieubewuste Europeaan niet uit te leggen.

Vraag 4: Welke aanvullende ideeën heeft u om de gebouwde omgeving te verduurzamen? En wat kunt u daar zelf aan bijdragen?

Het is een uitstekend streven om zuinig met de natuurlijke hulpbronnen om te gaan. Het thermisch isoleren van gebouwen en woningen, het stimuleren van circulair denken en doen in onze economie maken daar deel van uit.

Vraag 6: Op welke manier(en) zou u willen participeren in zonne- en windenergieprojecten en wat vindt u hierbij belangrijk? U kunt hierbij denken aan bovengenoemde voorbeelden, maar ook aan andere vormen van participatie.

Geen enkele behoefte te participeren in inefficiënte zonne- en windstroomprojecten. Zodra iedereen zich realiseert dat wij een slordige 10 miljard Euro per jaar (9 miljard € in 2016, 11.9 miljard € in 2017, 9.5 miljard € in 2018) betalen (via elektriciteitsnet-beheerskosten en energiebelasting op gas) om de kosten van het stimuleren van duurzame energieproductie af te dekken, zal er zeer weinig animo zijn om (ook financieel) te participeren in PV-systemen en windturbine-installaties. De productiefactor is laag en het oppervlaktebeslag is omvangrijk en de “energy return on investment” (EROI) is bedenkelijk laag. Maar vooral de kosten zijn exorbitant hoog; de particuliere kleinverbruiker betaalt ca. 75 %, de zakelijk kleinverbruiker ca. 21 % en de grootverbruiker 4 %! Daarnaast betalen wij een opslag duurzame energie (ODE). De totale energierekening voor een huishouden bestond in januari 2019 voor 47 % uit belasting!

Vraag 7a: Waar dient het kabinet rekening mee te houden bij de vormgeving van deze subsidies?

- Dat deze elektrische voertuigen relatief duur zijn en dat de bijdrage aan een integrale verbetering van het milieu uiterst gering is (denk aan Li- en Co-mijnbouw t.b.v. herlaadbare batterijen).
- Dat het lonender is eerst de dieselmotoremissies aan te pakken door de meest vervuilende voertuigen van de weg te halen en deze te ontmantelen.

Vraag 9: Op welke wijze denkt u dat het draagvlak voor de ruimtelijke inpassing van bijvoorbeeld windmolens en zonnepanelen vergroot kan worden?

De Nederlandse samenleving dient zich te realiseren dat de vermogensdichtheid (uitgedrukt in W/m^2) van de hernieuwbare elektriciteitsproductie-eenheden uiterst gering is in vergelijking met conventionele productie-eenheden. Hiermee wordt bedoeld de hoeveelheid oppervlak die nodig is voor PV- en windturbine-installaties in vergelijking met fossiele- of kerncentrales. Een steenkoolcentrale, een gascentrale of een kerncentrale elektriciteit leveren met een vermogensdichtheid van ongeveer 1.000 tot 4.000 W/m^2 (inclusief ontginning, bewerking en transport van de brandstof), fotovoltaïsche zonnepanelen halen een vermogensdichtheid van slechts 3 tot 15 W/m^2 . Windturbine-installaties presteren nog minder met maximaal 2 W/m^2 . Biobrandstoffen halen 0,1 tot 0,2 W/m^2 , minstens 10 duizend keer minder dan benzine of dieselolie. Deze gegevens betekenen dat hernieuwbare energievoorziening van een stad 10 duizend keer meer plaats inneemt dan de stad zelf!

Daarom:

- omvangrijke PV-installaties alleen op geschikte daken van grote gebouwen.
- geen windturbine-installaties op land vanwege akoestisch en optisch ongerief voor de mens.
- dient de overheid een transparante afweging maken, m.b.t. kosten/baten, oppervlaktebeslag tussen elektriciteitsopwekking, verstedelijking en landbouwgrond (om Nederland met voedsel zelfvoorzienend te laten zijn).